

temmelig stor Betydning, troet at burde henstille til Thinget, om ikke en anden Ordning vilde være at foretrække. Medens jeg med Hensyn til nogle af disse Puncter er istand til at slutte mig til det ærede Udvalg, er der andre, med Hensyn til hvilke jeg troer at burde fremsætte en anden Anskuelse, for at det ærede Thing kan vælge, hvilken det vil ansee for at være den rigtige. Jeg maa i den Henseende i Almindelighed bemærke, at jeg fuldkommen anerkjender, at det ærede Udvalg i sine Bestræbelser i det Hele er gaaet ud paa at tilbetrebringe Lettelser for det corresponderende Publicum. Jeg troer ogsaa, at det af Enhver, der har gjort sig bekjendt med det foreliggende Lovforslag, vil anerkjendes, at dette ligeledes i stort Omfang har vedkjendt sig den samme Bestræbelse, og naar jeg altsaa har troet at burde fremhæve Betænkkeligheder ved nogle af de Forslag, det ærede Udvalg har stillet, er det altsaa ikke, fordi jeg mindre end Udvalget ønsker at tilbetrebringe al mulig Lettelse for det corresponderende Publicum, men fordi jeg er overbevist om, at flere af de Forslag, der ere fremkomne fra Udvalget, ville have den modsatte Virkning af den, Udvalget har tilfigtet, og derhos ville være forbundne med Betænkkeligheder af en almindelig Art, som jeg troer i de fleste Tilfælde ville være overveiende. Det vil bemærkes, at jeg har gjort Noget, om hvilket jeg ikke veed, om det er almindeligt i dette Thing, i alt Fald er det ikke almindeligt i det andet Thing, idet jeg nemlig selv har stillet Wændingsforslag allerede til Sagens anden Behandling. Dette har jeg netop gjort, for derigjennem at tilkjendegive det ærede Thing, hvormeget jeg ønskede at imødekomme de fra Udvalgets Side yttrede Duffler, saaledes at disse Forslag, jeg har tilladt mig at stille, indeholde en Angivelse af, hvor vidt jeg troer det for Dieblisset er raadeligt at gaae i de Retninger, det ærede Udvalg har antydet.

Jeg skal nu tillade mig at behøje de Wændingsforslag, der ere stillede af Udvalget og et enkelt æret Medlem i Thinget til det her foreliggende Affnit. Det vil sees, at det første Wændingsforslag er en Redactionsforandring, som gaaer ud fra den Anskuelse, at Udtrykkene i § 1, a ikke skulde være til-

stræffelig tydelige. Der staaer i § 1, a, at løse Breve, Adress breve, skrevne eller ved Skrift udfyldte trykte Sager og Pengepræsentattiver, naar Gjenstandene sendes under Forsøgling eller andet Luffe, skulde være forbeholdte Postvæsenets Cneret. Det ærede Udvalg har meent, at det kunde være Tvivl underkastet, hvorvidt denne sidste Sætning, naar Gjenstandene sendes under Forsøgling eller andet Luffe, refererer sig til alle de Gjenstande, der her ere opregnede, og har derfor foreslaaet en Redactionsforandring. Jeg tillader mig at mene, at denne ikke er nødvendig; thi der kan, troer jeg, ikke være nogen Tvivl om, at den nævnte Sætning maa gaae paa alle disse Gjenstande. Jeg vil ogsaa tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at der, hvis Forslaget vedtages, vilde fremkomme en ikke ganske helbig Redaction, idet der altsaa vilde komme til at staae: Forseglede Breve skulde være forbeholdte Postvæsenets Cneret, naar de gaae under Forsøgling. Skulde det ærede Udvalg imidlertid ønske, at Bestemmelsen bliver tydeliggjort paa anden Maade, skal jeg være villig til at gaae ind paa nogen Bempelse i Redactionen, hvorved det kan blive sat udenfor al Tvivl, hvad der er Meningen. — Jeg kommer nu til et Spørgsmaal, der er af større Vigtighed, idet nemlig Udvalget har foreslaaet, at Adress breve skulde undtages fra Postvæsenets Cneret. Dette Forslag troer jeg er ikke idet betænkligt. Udvalget er gaaet ud fra, at det vilde være til en vis Befvemmelighed og Lettelse ved visse Former af Correspondancen, navnlig ved saadanne Forsendelser, som gif med Frøgtmænd og Skippere, naar man ikke behøvede at undlade at forsegle de Breve, som man vilde have med uden at betale Porto, og det har i denne Henseende navnlig henledet Opmærksomheden paa, at Connossementer ofte blive sendte paa en saadan Maade; men jeg tillader mig at troe, at det dog vilde være ubetimeligt, om man vilde gaae ind paa et saadant Forslag. For det Første troer jeg, at det vilde berøve Postvæsenet en ikke ganske ringe Indtægt, og mine Herrer, vi maae være varssomme med at tage de Indtægter fra Postvæsenet, som det har. Dets Cneret er gjen-